

*Спеціалізованій вченій раді Д 26.007.03
у Національній академії внутрішніх прав*

ВІДГУК

офіційного опонента – кандидата юридичних наук, старшого дослідника Куркової Ксенії Миколаївни – на дисертацію Білобров Тетяни Віталіївни «Адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції Національної поліції України», поданої на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Актуальність теми дисертаційного дослідження. Розбудова України як правової та демократичної держави передбачає втілення ряду реформ та процесів удосконалення діяльності державного апарату, органів державної влади, особливо тих, що покликані за своє сутністю реалізовувати державну політику у конкретних сферах життєдіяльності суспільства.

У зв'язку з підвищеним рівнем злочинності у сфері інтернет-простору, що набуло свого розвитку ще з 2015 року, особливу увагу слід приділити тим органам державної влади, діяльність яких спрямована на забезпечення використання безпечного кіберпростору та дотримання у зазначеній сфері прав та основоположних свобод людини та громадянина. Так, одним з таких органів державної влади є Департамент кіберполіції Національної поліції України, що реалізує державну політику у сфері забезпечення кібернетичної безпеки держави та протидіє кіберзлочинності.

Кіберзлочинність сьогодні є одним із нових суспільно небезпечних явищ, що пронизує не лише охоронювані Конституцією України права та свободи, а також інтереси приватних осіб та навіть державних інтересів, що в цілому надає потужного удару по розвитку державної політики. У зв'язку з викладеним, наразі активізуються питання щодо удосконалення вітчизняного законодавства у сфері протидії злочинності та відповідно забезпечення кібербезпеки держави, що є умовою сталого розвитку суспільства та реального дотримання прав та основоположних свобод людини й громадянина.

ВДСД НАВС			
Вх. №	2093		
КС	06	40	Р
кількість аркушів			
осн. док.	7	додаток	—

Відповідно поряд із цим доцільним вбачається дослідження сучасного стану нормативно-правового регулювання діяльності Департаменту кіберполіції Національної поліції України та перегляд основних положень його адміністративно-правового статусу.

Таким чином дисертаційне дослідження на тему «Адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції Національної поліції України» є своєчасною та актуальною науковою працею.

Ступінь обґрунтованості положень, висновків і рекомендацій, сформульованих в дисертації. Необхідно зазначити, що дисертаційні положення, висновки та рекомендації достатньої мірою обґрунтовані та базуються на матеріалах юридичної науки, правової публіцистики, довідкових видань та статистичних матеріалів.

Основні положення, висновки та рекомендації роботи оприлюднені автором на 4 міжнародних науково-практичних конференціях та висвітлені у 7 наукових статтях, 5 з яких – надруковано у наукових фахових журналах України, і 2 в іноземних виданнях.

Обґрунтованість і достовірність результатів дисертаційного дослідження забезпечило використання низки загальнонаукових та спеціальних методів наукового пізнання та дослідження. Їх застосування визначило логічну побудову дисертації та дозволило послідовно та науково реалізувати мету і завдання, поставлені на початку дослідження.

Безсумнівною перевагою наукової роботи стало використання та аналіз великого обсягу наукових праць вітчизняних та зарубіжних вчених, розробок фахівців у галузі адміністративного, поліцейського та міжнародного права, статистичних матеріалів щодо діяльності Департаменту кіберполіції Національної поліції України та нормативно-правових актів у сфері забезпечення кібербезпеки держави та протидії кіберзлочинності.

Відповідно до мети дисертаційного дослідження дисертантом чітко визначено основні завдання роботи. Слід вказати, що окрім наукового значення, цілі дисертації передбачають аналіз актуальних питань на сучасному етапі

розбудови України як правової держави та на цій основі внесення відповідних пропозицій щодо удосконалення чинного законодавства України у сфері забезпечення кібербезпеки держави та протидії кіберзлочинності.

Достовірність та наукова новизна одержаних результатів. Дисертаційному дослідженню Білобров Т. В. притаманний належний рівень наукової новизни. Автор узагальнює та всебічно розглядає наукові праці провідних наукових українських та зарубіжних вчених та науковців, успішно демонструє характерні особливості власних напрацювань, чим, власне, і відзначає наукову новизну одержаних результатів.

Також слід наголосити, що достовірність одержаних результатів дисертаційного дослідження підтверджується:

- застосуванням сучасних методів наукового пізнання зокрема, таких як: логіко-семантичний науковий метод, методи аналізу та синтезу, класифікації, функціональний підхід, документальний аналіз, статистичний та соціологічний методи, порівняльно-правовий та діалектичний, а також структурно-логічний;
- використанням вітчизняної та зарубіжної нормативної, наукової та публіцистичної літератури, статистичних даних інформаційних матеріалів щодо практики застосування відповідного законодавства тощо.

Варте уваги намагання Білобров Т. В. працювати на різних рівнях наукового дослідження – від фундаментального до науково-прикладного. Кількість та якість використаних матеріалів, докладність їх аналізу створюють передумови для забезпечення достатнього рівня достовірності та обґрунтованості дисертаційної роботи.

Рецензоване дисертаційне дослідження тісно корелюється з положеннями Закону України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України від 5 жовтня 2017 р. № 2163-VIII; Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 26 травня 2015 р. № 287/2015; Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, схвалених Указом Президента України від 30 вересня 2019 р. № 722/2019; а також, з основними напрямками наукових досліджень Національної академії внутрішніх справ на 2018–2020 рр. та

Плану науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт Національної академії внутрішніх справ на 2020 рік.

Дисертаційне дослідження є логічним і таким, що відповідає меті та завданням, а його цілісність забезпечується належним структурованим матеріалом.

У даному контексті слід відзначити, що авторські напрацювання Білобров Т. В. ґрунтуються як на положеннях науки адміністративного права та нормах чинного законодавства України, так і на показниках вітчизняного та успішного зарубіжного досвіду протидії кіберзлочинності та забезпечення кібербезпеки держави.

Внаслідок цього результатам дисертаційного дослідження Білобров Т. В. притаманний належний рівень наукової новизни. Положення з різним ступенем наукової новизни містяться у всіх трьох розділах дисертації. Автор цілком логічно починає дисертаційне дослідження з розкриття теоретико-методологічної характеристики правового статусу Департаменту кіберполіції Національної поліції України та закінчує розкриттям можливостей використання успішного зарубіжного досвіду протидії кіберзлочинності та забезпечення кібербезпеки держави у вітчизняній діяльності Департаменту кіберполіції Національної поліції України.

Наукова та практична цінність дисертації. Аналіз змісту дисертації свідчить про самостійну, завершену комплексну наукову роботу та дозволяє констатувати високий рівень підготовленості дисертанта та науково-теоретичний та прикладний рівень проведеного дослідження. Вдала, логічно побудована структура дисертації свідчить про науково вивірений та аргументований підхід до вирішення поставлених завдань та досягнення мети дослідження. Висунуті й обґрунтовані дисертантом положення та пропозиції становлять значну наукову цінність, оскільки в дисертації пропонуються нові шляхи вирішення важливого для науки й практики завдання.

Положення та висновки дисертаційного дослідження можуть бути використані в науково-дослідній діяльності, правотворчості, правозастосовній

діяльності та в освітньому процесі. Зокрема, вони можуть бути використані у сфері науково-дослідної діяльності – для подальшого дослідження актуальних питань адміністративно-правового статусу Департаменту кіберполіції Національної поліції України; у сфері правозастосування – під час розробки нових та удосконалення чинних нормативно-правових актів з питань функціонування та організації діяльності Департаменту кіберполіції Національної поліції України; у сфері правотворчості – їх використання дозволить покращити практичну діяльність Департаменту кіберполіції Національної поліції; у навчальному (освітньому) процесі – при підготовці підручників та навчальних посібників, методичних розробок, а також при проведенні занять з навчальних дисциплін «Адміністративне право», «Актуальні проблеми адміністративного права та процесу», «Судові та правоохоронні органи в Україні», «Адміністративна діяльність поліції». Використання результатів дисертаційного дослідження підтверджується відповідними довідками та актами впровадження у вказаних сферах.

Дискусійні положення та зауваження до дисертації. Позитивна оцінка положень рецензованої наукової роботи та проведеного дисертаційного дослідження в цілому не виключає можливості й необхідності висунути низку зауважень дискусійного характеру:

1. у підрозділі 1.2 «Завдання та функції Департаменту кіберполіції в Україні» автор досить вдало аналізує та досліджує завдання даного органу поліції, проте слушним вбачається також дослідження тих завдань, що спрямовані безпосередньо на протидію кіберзлочинності, що дозволило б визначити сутність та специфіку діяльності Департаменту кіберполіції Національної поліції України;

2. у підрозділі 1.4 «Поняття та елементи адміністративно-правового статусу Департаменту кіберполіції України як міжрегіонального територіального органу поліції» дисертаційного дослідження автор, досліджуючи поняття та структуру адміністративно-правового статусу Департаменту кіберполіції, не надає авторське бачення такого поняття, що, на наш погляд, є цілком слушним та доречним, оскільки визначення авторського розуміння основного поняття дослідження

характеризує повноту викладеного матеріалу та дослідження сутності такого статусу Департаменту кіберполіції;

3. у підрозділі 2.2 «Права й обов'язки Департаменту кіберполіції в Україні» автором досліджуються права та обов'язки працівників Департаменту кіберполіції. В той же час слушним вбачаємо визначити правовий статус таких працівників, що дозволить виокремити особливості їх діяльності та юридичної відповідальності;

4. у висновках до розділу 2 автор наголошує, що Департамент кіберполіції Національної поліції України є міжрегіональним територіальним органом Національної поліції України. На наш погляд доцільним було б визначити особливості юрисдикції управлінь кіберполіції в Україні;

5. дисертантом досить успішно досліджуються психологічні гарантії діяльності Департаменту кіберполіції, проте не розкриваються зміст та особливості реалізації останніх у практичній діяльності працівників Департаменту кіберполіції Національної поліції України.

В той же час вказані зауваження не впливають на високу оцінку проведеного автором дисертаційного дослідження, що характеризується досить високим науково-методичним рівнем написання та науковою новизною одержаних результатів.

В цілому дисертаційне дослідження Білобров Т. В. є повною науковою роботою та повністю відповідає усім вимогам, що висуваються Міністерством освіти і науки України до подібного виду робіт.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим вимогам. Зміст дисертаційного дослідження висвітлено досить повно, виклад запропонованих у роботі положень базується на ґрунтовному опрацюванні наукових та інших джерел з теми дисертаційного дослідження. Здобувачем сформульовані власні висновки, що здатні стати значним внеском у розвиток науки адміністративного права України. Автореферат дисертації відповідає її змісту та повністю відображає основні положення та результати дисертаційного дослідження.

Дисертацію та автореферат оформлено відповідно до встановлених Міністерством освіти і науки України вимог.

В цілому дисертація **Білобров Тетяни Віталіївни** є самостійним завершеним науковим дослідженням, присвяченим визначенню сутності адміністративно-правового статусу Департаменту кіберполіції Національної поліції України. Підсумовуючи, слід вказати, що дисертаційне дослідження на тему: «Адміністративно-правовий статус Департаменту кіберполіції Національної поліції України» є завершеною науковою працею, в якій сформульовано низку нових концептуальних положень, висновків та рекомендацій, що відповідають змістовним ознакам наукової новизни роботи.

Дисертація відповідає вимогам Порядку присудження наукових ступенів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 року № 567, а її автор – **Білобров Тетяна Віталіївна** заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право.

Офіційний опонент:
завідувач відділу
науково-правових експертиз
та законопроектних робіт
Науково-дослідного
інституту
публічного права,
кандидат юридичних наук,
старший дослідник

К.М. Куркова